

Με πολυαρχιερατικό συλλείτουργο πανηγύρισε η Ιστιαία τον πολιούχο της, Άγιο Αθανάσιο

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Χαλκίδος](#)

Στις 17 και 18 Ιανουαρίου 2026, η πόλη της Ιστιαίας της βορείου Ευβοίας, δεύτερη έδρα της Ιεράς Μητροπόλεως Χαλκίδος, πανηγύρισε τον πολιούχο της άγιο Αθανάσιο, στον φερώνυμο, ιστορικό και περικαλλή Ενοριακό Ι. Ναό της Ιστιαίας.

Στην φετινή ιερά πανήγυρη συμμετείχαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γλυφάδας, Ελληνικού, Βούλας, Βουλιαγμένης και Βάρης κ. Αντώνιος, ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Σκοπέλου κ. Νικόδημος και ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης, Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος.

Κατά τον πανηγυρικό Εσπερινό, χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος κ. Αντώνιος, ενώ κήρυξε τον θείο λόγο ο Θεοφιλέστατος κ. Νικόδημος αναφέροντας ότι η Εκκλησία, με τη σοφία του Αγίου Πνεύματος, δεν προβάλλει τα πρόσωπα των αγίων για να τα

θαυμάζουμε από απόσταση, σαν ιστορικά μνημεία ηθικού μεγαλείου, αλλά για να στεκόμαστε απέναντί τους ως καθρέφτες αυτογνωσίας. Οι άγιοι δεν μας αναπαύουν, μας ελέγχουν. Και ο έλεγχος αυτός δεν είναι καταδίκη, αλλά πρόσκληση σε μετάνοια.

Ο Μέγας Αθανάσιος στάθηκε απέναντι στον Άρειο όχι απλώς ως θεολόγος που υπερασπίζεται ένα δόγμα, αλλά ως άνθρωπος που υπερασπίζεται την ίδια την αλήθεια του Χριστού. Ο Άρειος δεν πλανήθηκε από άγνοια· γνώριζε, αλλά δεν υπάκουσε. Η πλάνη του δεν γεννήθηκε στο μυαλό, αλλά στην καρδιά. Δεν ήταν προϊόν λανθασμένης σκέψης, αλλά εγωισμού και φιλαυτίας.

Έτσι φανερώνεται ότι η αίρεση δεν είναι απλώς διανοητικό σφάλμα, αλλά πνευματική νόσος: άρνηση της ταπείνωσης και της υπακοής στην αποκεκαλυμμένη αλήθεια.

Ο Αθανάσιος δεν αγωνίστηκε για τη δικαίωση του εαυτού του, ούτε για την προσωπική του προβολή ή υστεροφημία. Αγωνίστηκε για τον Χριστό, για την αλήθεια της ενανθρώπισης, για το σωτήριο «ὁμοούσιος» που διασφαλίζει ότι ο Θεός πράγματι έγινε άνθρωπος για να σωθεί ο άνθρωπος. Γι' αυτό και βρέθηκε

«εναντίον του κόσμου», όχι από πείσμα, σκληρότητα ή φανατισμό, αλλά από αγάπη στην αλήθεια και ποιμαντική ευθύνη προς το πλήρωμα της Εκκλησίας.

Η αντίστασή του δεν ήταν επαναστατικότητα, αλλά μαρτυρία. Δεν ήταν αλαζονεία, αλλά σταυρική υπομονή. Διωγμένος, συκοφαντημένος, εξόριστος επανειλημμένα, έμεινε ακλόνητος όχι επειδή είχε ισχυρό χαρακτήρα, αλλά επειδή είχε νικήσει τον εσωτερικό του άνθρωπο. Δεν έγινε Μέγας επειδή κατέβαλε τον Άρειο, αλλά επειδή κατέβαλε τον ίδιο του τον εαυτό: τα πάθη, τον φόβο, την ανάγκη για αποδοχή.

Έτσι, ο άγιος Αθανάσιος στέκεται μπροστά μας όχι απλώς ως υπερασπιστής της Ορθοδοξίας, αλλά ως υπόδειγμα ελευθερίας. Ελευθερίας από τον κόσμο, από τη γνώμη των πολλών, από τον ίδιο τον εαυτό. Και μας καλεί σιωπηλά να αναρωτηθούμε: όταν γνωρίζουμε την αλήθεια, την ακολουθούμε; Ή, όπως ο Άρειος, την υποτάσσουμε στον εγωισμό μας;

Ο άγιος Αθανάσιος, γνωρίζοντας την αλήθεια, στάθηκε εναντίον του κόσμου, για να μείνει ο κόσμος μέσα στην αλήθεια.

Την κυριώνυμη ημέρα, ο Σεβασμιώτατος κ. Αντώνιος χοροστάτησε στον τελεσθέντα Όρθρο, προέστη στο Αρχιερατικό Συλλεΐτουργο και κήρυξε τον θείο λόγο περιγράφοντας τη φυσιογνωμία του αγίου Αθανασίου, ως εργάτου της αληθείας και καλλιεργημένου Θεολόγου, ο οποίος άντλησε παράδειγμα αγιότητας από τις αγιασμένες συναναστροφές του, όπως οι άγιοι Πατέρες της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου, ο Μέγας Αντώνιος, ο άγιος Αλέξανδρος Αλεξανδρείας, ο αγ. Νήφων Κωνσταντιανής κ.ά.

Έτσι και διά των συναναστροφών του, ο άγιος Αθανάσιος στάθηκε ενάντια στον κόσμο, που επιμένει να συνδιαλέγεται με την αμαρτία, δείχνοντας τον σωστό δρόμο του αγιασμού σε κάθε πιστό.

Αμέσως μετά τη Θεία Λειτουργία, ο Σεβασμιώτατος κ. Χρυσόστομος, αφού ευχαρίστησε τους αγίους Αρχιερείς, τους λοιπούς Κληρικούς, τους παρόντες αιρετούς άρχοντες, τους επικεφαλής των Σωμάτων Ασφαλείας, τους εκπροσώπους τοπικών φορέων, τις αντιπροσωπείες των Σχολείων της πόλης και τους εκκλησιασθέντες ευσεβείς χριστιανούς της Ιστιαίας, αναφέρθηκε στην εικοσαετή πορεία του παραρτήματος της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Ι. Μητροπόλεως Χαλκίδος στην Ιστιαία και ο Σεβασμιώτατος κ. Αντώνιος απένειμε πτυχία σε επτά νέους πτυχιούχους του παραρτήματος.

Έπειτα, οι Αρχιερείς επισκέφθηκαν το παρακείμενο Βησσαριώνειο Εκκλησιαστικό Γηροκομείο, όπου, παρουσία των εκπροσώπων των αρχών του τόπου, ευλόγησαν την αγιοβασιλόπιττα του Ιδρύματος.

Φωτογραφίες: Βασιλική Χαιροπούλου, Παναγιώτα Γιαννούλη